

UITSpraak 12-031

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van XXX appellant

tegen

XXX examinator van de onderwijseenheid 'coschap Sociale

Geneeskunde', verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 24 januari 2012 heeft appellant administratief beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 14 december 2011, waarbij hem is medegedeeld dat de eindbeoordeling is vastgesteld voor het coschap Sociale Geneeskunde. Het resultaat van het coschap is aangemerkt als onvoldoende.

Appellant had dit beroep aanvankelijk ingesteld bij de Centrale Examencommissie Geneeskunde ("de examencommissie"). De examencommissie heeft de brief van 24 januari 2012 niet als administratief beroepschrift herkend en daarom niet doorgezonden aan het College van Beroep voor de Examens (het "College").

Dit is vastgesteld tijdens de mondelinge behandeling op 16 mei 2012 van een ander administratief beroep van appellant, te weten het beroep tegen het besluit van de examencommissie om appellant niet meer in te roosteren voor coschappen totdat de Commissie Professioneel Gedrag rapport heeft uitgebracht over het professioneel gedrag van appellant. Tijdens deze zitting heeft de voorzitter bepaald dat het beroepschrift van 24 januari 2012 versneld in behandeling wordt genomen en dat de mondelinge behandeling zal plaatsvinden op de eerstvolgende zitting van het College, te weten 13 juni 2012, na beide partijen te hebben vrijgesteld van een poging tot minnelijke schikking.

Bij brief van 22 mei 2012, binnengekomen op 23 mei 2012, heeft de gemachtigde van appellant nadere gronden ingediend.

Bij email van 24 mei 2012 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Uitspraak
12-031
Blad 2/9

Tegen het besluit voert appellant meerdere gronden aan.

Ten eerste heeft verweerder - kort weergegeven – ten aanzien van een van de onderdelen van het coschap Sociale Geneeskunde, te weten de presentatie, niet gemotiveerd waarom deze onvoldoende is.

Ten tweede stelt de gemachtigde van appellant in de aanvullende gronden ten aanzien van een ander onderdeel van het coschap, te weten de stage, dat de stagebegeleiders voor de start van het coschap Sociale Geneeskunde door verweerder ten onrechte op de hoogte zijn gesteld van het feit dat bezwaarmaker dit coschap eerder had gelopen met als resultaat een onvoldoende. Ook zijn de begeleiders op de hoogte gesteld van de lopende juridische procedures. Naar de mening van appellant heeft dit geleid tot een beïnvloeding van de stagebegeleiders en dientengevolge tot een beïnvloeding van de stagebeoordeling. Appellant heeft tegen deze gang van zaken bezwaar gemaakt en verzocht om een andere stageplek. Dit verzoek is echter niet gehonoreerd. Ter zitting heeft appellant nog aangevoerd dat deze gang van zaken in strijd is met het gelijkheidsbeginsel.

Ten derde stelt appellant dat de deelresultaten van de verschillende onderdelen van het coschap hem schriftelijk bekend gemaakt hadden moeten worden, zodat hij wist hoe hij op de verschillende onderdelen van het coschap gepresteerd had.

Naar de mening van appellant zijn ten vierde de relevante feiten en omstandigheden niet zorgvuldig onderzocht, zodat het besluit in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (“Awb”) onvoldoende zorgvuldig is voorbereid ten aanzien van feiten en af te wegen belangen.

Ten vijfde meent appellant dat het besluit onvoldoende is gemotiveerd, zodat in strijd met het motiveringsbeginsel en het kenbaarheidsvereiste is gehandeld.

Ter zitting heeft appellant tot slot de beoordeling en becijfering van de eindtoets bestreden.

Het beroep is behandeld op 13 juni 2012 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is in persoon ter zitting verschenen. Verweerder is in persoon verschenen, vergezeld van XXX.

2. Hoorzitting

Zakelijk weergegeven - zover thans van belang voor het onderhavige geschil inzake de beoordeling van het coschap Sociale Geneeskunde - is het volgende aan de orde gekomen.

Uitspraak
12-031
Blad 3/9

Appellant licht aan de hand van twee brieven zijn administratief beroep toe. Deze brieven, gedateerd 11 juni 2012 respectievelijk 13 juni 2012, gericht aan de gemachtigde van appellant, worden als hier herhaald en ingelast beschouwd. Ook refereert hij aan een brief van 9 februari 2012, welke inhoud ook als hier ingevoegd moet worden beschouwd. Tenslotte benadrukt appellant dat verweerder niet heeft gereageerd op het inhoudelijke commentaar. Ook heeft verweerder naar de mening van appellant (te) lang gewacht om een beoordeling van het coschap te geven. Uiteindelijk bleek dat de stagebeoordelingen niet nodig waren voor de eindbeoordeling, dus had verweerder deze ook eerder dan 14 december 2011 kunnen vaststellen.

Vervolgens krijgt verweerder het woord. Hij licht toe dat stagebegeleiders steeds worden ingelicht dat het een herkansing betreft. Het doel hiervan is om de student te faciliteren en er attent op te zijn dat wellicht extra begeleiding nodig is. Beide stages zijn door de stagebegeleiders met een voldoende beoordeeld, zodat appellant hierdoor niet is benadeeld.

De presentatie die door appellant op de terugkomochtend is gegeven, is door verweerder beoordeeld. Ook XXX, de voor deze onderwijseenheid eindverantwoordelijke hoogleraar, was als beoordelaar bij de presentatie van appellant aanwezig. Beide beoordelaars hebben de presentatie met een onvoldoende beoordeeld. In reactie op het verweer van appellant dat de stagebeoordelaars de presentatie eerder hadden goedgekeurd, antwoordt verweerder dat hij niet weet wat de stagebegeleiders hebben gezien en beoordeeld, maar dat zij in ieder geval niet bij de presentatie aanwezig zijn geweest.

Wat betreft de eindtoets geeft verweerder aan dat appellant gewoon had kunnen vragen om uitleg van de beoordeling, dan wel de becijfering. Dat is niet ongebruikelijk.

Wat betreft de vertraging in de beoordeling merkt verweerder op dat het coschap als volgt is opgebouwd. Het coschap vangt aan met een introductiedagdeel, dan twee weken stage en sluit af met een terugkomdag. Op deze dag wordt een presentatie gegeven en een eindtoets (kennistoets) gemaakt. Ook de door de stagebegeleiders gegeven stagebeoordelingen worden op deze dag ingeleverd. Appellant heeft in eerste instantie gezegd dat hij de stagebeoordelingen vergeten was. Toen hij bij andere gelegenheden werd gevraagd naar de stagebeoordelingen, gaf hij aan eerst de beoordeling voor de andere onderdelen te willen hebben alvorens de stagebeoordelingen in te leveren. Hiermee ging verweerder niet akkoord. Het gaat niet om tussentijdse cijfers. Ook de ombudsfunctionaris heeft zich op verzoek van appellant met de kwestie bezig gehouden. Na uitleg door verweerder heeft zij appellant gemaand om de stagebeoordelingen in te leveren. Ook een volgende afspraak om de stagebeoordelingen in te leveren, is door

Uitspraak
12-031
Blad 4/9

appellant niet nagekomen, met als gevolg dat verweerder de afspraak heeft afgezegd. Vervolgens heeft verweerder besloten om met de beoordelingen die in zijn bezit waren [van de presentatie en de eindtoets] tot een eindoordeel te komen om de zaak niet eindeloos te laten voortduren. Daar twee onderdelen onvoldoende waren, moest de eindbeoordeling in elk geval onvoldoende zijn.

Desgevraagd laat verweerder weten dat een van de vier onderdelen onvoldoende mag zijn om toch een 'voldoende' eindresultaat te verkrijgen, mits het onderdeel professioneel handelen voldoende is. Wanneer de kennistoets onvoldoende is, kan deze worden overgedaan. Is echter het onderdeel professioneel handelen onvoldoende dan moeten alle vier onderdelen opnieuw worden afgelegd. In het geval van appellant waren zowel de kennistoets als de presentatie onvoldoende.

In reactie op de stelling van appellant dat met betrekking tot de stage gehandeld is in strijd met het gelijkheidsbeginsel licht verweerder toe dat het gebruikelijk is bij herkansingen van coschappen vooraf de stagebegeleiders in te lichten. Daarmee is appellant niet anders behandeld dan anderen die een coschap moeten herkansen. Dat hij de stagebegeleiders ook heeft ingelicht over de juridische procedures die appellant heeft aangespannen tegen eerdere onvoldoende beoordelingen van andere coschappen, had tot doel te komen tot een extra zorgvuldige beoordeling. Ook bij de presentatie en de eindtoets heeft verweerder geprobeerd grote zorgvuldigheid te betrachten bij de beoordeling. Verweerder heeft daarom de twee ter zake kundige collega's gevraagd om een 'second opinion' van respectievelijk de kennistoets en de presentatie. Deze handelwijze hield geen verband met het bezwaar dat appellant halverwege het coschap maakte tegen het feit dat de examinerator zijn stagebegeleiders had ingelicht over zijn eerder behaalde onvoldoende voor het vak.

Desgevraagd licht XXX voorts toe dat appellant om verder te kunnen gaan met zijn studie in elk geval een voldoende moet behalen voor dit coschap. Hoe dit gerealiseerd moet worden, is een beslissing van de examencommissie. Deze heeft echter gevraagd of de Commissie Professioneel Gedrag een oordeel wil vellen over appellant. Aan de hand van hun rapportage zal de examencommissie besluiten of en, zo ja, onder welke voorwaarden appellant zijn studie kan voortzetten.

Desgevraagd wordt toegelicht dat wat appellant ter zitting naar voren brengt over de puntentelling van de eindtoets niet eerder met de docent is besproken.

De voorzitter informeert vervolgens of, als de presentatie voldoende was geweest appellant de kennistoets had kunnen overdoen? Dat is juist. Op de vraag van de voorzitter of verweerder de door de stagebegeleiders gegeven beoordeling voor het professioneel gedrag automatisch zou hebben overgenomen, antwoordt

Uitspraak
12-031
Blad 5/9

verweerder dat dit niet het geval is. Een 'uitmuntend' wordt bijvoorbeeld wel afgezet tegen de eigen indruk op de terugkomenten en eventueel ander contact tussen docent en student. Toegegeven wordt dat niet snel een 'voldoende' in een 'onvoldoende' wordt veranderd. In het geval van appelland heeft verweerder echter zonder de stagebeoordelingen bij zijn eindoordeel te betrekken al tot een onvoldoende kunnen komen. Desgevraagd geeft verweerder aan dat hij – indien de stagebeoordelingen wel beschikbaar waren geweest – hij alsnog het professioneel gedrag van appelland als onvoldoende zou hebben beoordeeld. Dit licht hij als volgt toe. Bij de introductie waren er geen problemen met appelland. Appelland was coöperatief. Echter, toen bij zijn tweede stageplaats bleek dat de begeleiders op de hoogte waren gesteld van het feit dat het om een herkansing ging, probeerde appelland te bereiken dat hij alsnog een andere stageplek toegewezen zou krijgen. De houding en het taalgebruik van appelland waren daarbij niet wat je van een aanstaand arts mag hopen of verwachten.

Appelland merkt op dat hij onder protest de stage heeft afgemaakt. Naar zijn mening is er met zijn bezwaar niets gebeurd.

Verweerder merkt op dat een protest niet per definitie wordt gehonoreerd. Deze wijze van handelen, en ook het halsstarrige niet willen inleveren van de stagebeoordelingen zonder hiervoor een reden op te geven, hebben ertoe geleid dat het handelen van appelland een onprofessionele indruk heeft gemaakt. Het is voor een (aanstaand) arts belangrijk om ook wanneer iets niet naar de zin gaat, toch een professionele houding te bewaren en in gesprek te blijven met elkaar.

Appelland brengt hier naar voren dat hij een lange voorgeschiedenis heeft, en het daardoor moeilijk vindt om zonder wantrouwen te reageren. Hij voelt zich daardoor vaak niet gehoord, en heeft soms het gevoel dat er van alles achter zijn rug 'bekokstoofd' wordt. Appelland geeft aan dat zijn vertrouwen ernstig is geschaad. Verweerder heeft hiermee geen rekening gehouden. Ook met dit coschap heeft hij al een hele voorgeschiedenis. Bij het vorige coschap Sociale Geneeskunde zou alles een misverstand zijn geweest, maar ondertussen vindt appelland het moeilijk om vertrouwen te hebben, zowel in de gang van zaken als in de mensen waarmee hij te maken krijgt.

Bij het vorige coschap Sociale Geneeskunde waren de beide stagebeoordelingen goed, zodat appelland het gevoel heeft dat de voorinformatie in zijn nadeel heeft gewerkt. Bij die gelegenheid waren de presentatie en het verslag, er werd toen nog geen eindtoets (kennistoets) gemaakt, onvoldoende bevonden.

Tot slot komt de kennistoets andermaal aan bod. De voorzitter informeert bij appelland of zijn beroep zich richt tegen de optelling van de gegeven punten of ook tegen de waardering van de gegeven antwoorden. Appelland geeft aan dat hij

Uitspraak
12-031
Blad 6/9

bezwaar heeft tegen beide zaken. Verweerder stelt dat hij de deur open heeft gehouden om met appelland over de inhoudelijke beoordeling van de eindtoets te spreken, maar dat appelland daarvan geen gebruik heeft gemaakt. Appelland stelt dat hij dat niet heeft gedaan, omdat hij vanwege het verleden geen vertrouwen heeft in de gehele facultaire organisatie. Desgevraagd geeft verweerder aan dat het nog steeds mogelijk is om inhoudelijk over de toets te spreken, bijvoorbeeld samen met de collega die de toets ook heeft beoordeeld. Het kan inzichtelijk maken wat de docenten inhoudelijk hadden verwacht en waar eventuele lacunes in kennis worden geconstateerd.

Na de sluiting van de behandeling van het beroep wordt nog van gedachten gewisseld over hoe het volgens appelland geschonden vertrouwen weer hersteld zou kunnen worden. Ook wordt benadrukt hoe belangrijk het is voor appelland met het oog op het kunnen voortzetten van zijn studie om mee te werken met de Commissie Professioneel Gedrag.

3. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de brief van 24 januari 2012 heeft appelland tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 14 december 2011. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Awb en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen het besluit van 14 december 2011, waarbij het door appelland afgelegde coschap Sociale Geneeskunde met een onvoldoende is beoordeeld.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het volgen van coschappen, althans de beoordeling daarvan, is een tentamen in de zin van de WHW.

Ingevolge artikel 4.1, vierde lid van de Onderwijs- en examenregeling opleiding Geneeskunde (ongedeelde opleiding) 2011-2012 (hierna "de OER") geldt ten aanzien van elk coassistentchap dat één eindbeoordeling plaatsvindt. Deze eindbeoordeling heeft een summatief karakter en is gebaseerd op de

Uitspraak
12-031
Blad 7/9

beoordelingsmomenten tijdens het coassistentenschap. De wijze van beoordeling is nader beschreven in de elektronische studiegids (www.studiegids.leidenuniv.nl).

In de Regels en Richtlijn van de Examencommissie 2011-2012 is het volgende vastgelegd:

Artikel 4.8 Beoordeling coassistentenschappen

4.8.1 De eindbeoordeling van een coassistentenschap is gebaseerd op de tussenliggende beoordelingen van de competenties conform vastgelegd in het Raamplan geneeskunde. De competentie 'professionaliteit' moet voldoende zijn om een voldoende beoordeling van het coassistentenschap te kunnen verkrijgen

Artikel 4.11 Vaststelling en bekendmaking van de eindbeoordeling van een coassistentenschap

4.11.1 In elk coassistentenschap vindt één eindbeoordeling plaats. Deze eindbeoordeling heeft een summatief karakter en is gebaseerd op de beoordelingsmomenten tijdens het coassistentenschap. De wijze van beoordeling is beschreven in het Reglement t.b.v. de positie van studenten geneeskunde in de klinische praktijk 2010, te vinden in de onderwijswebsite van het LUMC.

Ter zitting is door verweerder afdoende toegelicht dat het in elk geval binnen de onderwijseenheid coschap Sociale Geneeskunde gebruikelijk is de stagebegeleiders vooraf in te lichten over het feit dat een student het coschap voor de tweede maal loopt, teneinde te bereiken dat zo nodig bijtijds extra begeleiding kan worden geboden door de stagebegeleider en zodoende de student te faciliteren. Van ongelijke behandeling van appellant, dan wel strijd met het gelijkheidsbeginsel is reeds hierom geen sprake. Dit laat onverlet dat het in de rede ligt dat verweerder studenten hierover vooraf informeert, bijvoorbeeld door het te vermelden in het zogenoemde Coboek Sociale Geneeskunde.

Ter zitting is verder voldoende komen vast te staan dat het niet gebruikelijk is dat twee docenten de eindtoets beoordelen, noch dat een tweede docent een presentatie bijwoont. Dit leidt er evenwel niet toe dat het bestreden besluit in strijd met het gelijkheidsbeginsel is genomen en daarom moet worden vernietigd.

Wat betreft de eindtoets is ter zitting gebleken dat het hier handelt om een docent die voor vergelijkbare groepen, te weten coassistenten Sociale Geneeskunde, de begeleiding en beoordeling verzorgt, en derhalve van het niveau en van de inhoud volledig op de hoogte is. Verweerder, tevens coördinator van het vak, heeft ter zitting uitgelegd dat hij juist om misverstanden over de beoordeling te voorkomen zijn collega gevraagd heeft om appellant ook te beoordelen. Zoals uitgelegd ter zitting bestaat de eindtoets uit open vragen. Het College stelt vast dat, ofschoon de behandeling van appellant op dit punt niet gelijk is aan die van de andere studenten van zijn groep, niet gezegd kan worden dat dit in zijn nadeel

Uitspraak
12-031
Blad 8/9

is geweest, daar de andere docent zelfstandig bevoegd is tot een beoordeling voor het bewuste coschap en zodoende voldoende vergelijkingsmateriaal heeft. In zekere zin heeft appellant doordat niet één maar twee afzonderlijke beoordelingen hebben plaatsgevonden zelfs een grotere kans gehad op een voldoende beoordeling dan de andere studenten van zijn groep.

Ter zitting heeft verweerder gecontroleerd of zowel de door hem als de tweede beoordelaar gegeven punten op juiste wijze waren opgeteld, hetgeen inderdaad het geval was. De becijfering van verweerder respectievelijk de tweede beoordelaar liep een half punt op een schaal van 20 uiteen, zonder dat dit overigens betekenis had voor het eindcijfer. Gegeven dat de eindtoets is beoordeeld door twee docenten met examenbevoegdheid en deze tot hetzelfde resultaat kwamen, kan de enkele stelling van appellant dat hij van mening is dat hij meer punten had moeten krijgen niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

De presentatie van appellant is op verzoek van verweerder bijgewoond door prof. Middelkoop, de voor de onderwijseenheid eindverantwoordelijk hoogleraar. Verweerder wilde daarmee voorkomen dat zijn oordeel in twijfel zou worden getrokken en heeft uit een oogpunt van zorgvuldigheid de hoogleraar gevraagd de presentatie van appellant bij te wonen. Het is overigens niet ongebruikelijk dat XXX presentaties bijwoont. Geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder door XXX te verzoeken in elk geval aanwezig te zijn bij de presentatie van appellant en daarover zijn oordeel te geven in strijd met het recht heeft gehandeld. De betrokkenheid van XXX heeft veeleer geleid tot een zorgvuldiger beoordeling van de presentatie van appellant. In het licht van de eerdere – eveneens onvoldoende – beoordeling van het coschap Sociale Geneeskunde is het ook niet onbegrijpelijk dat verweerder streefde naar een zo groot mogelijke zorgvuldigheid bij de beoordeling.

Daar twee onvoldoendes onvermijdelijk leiden tot een onvoldoende eindbeoordeling behoeft het al dan niet geven van een onvoldoende voor professioneel gedrag geen bespreking meer. Het College hecht eraan op te merken dat verweerder niet in strijd met het recht heeft gehandeld door de eindbeoordeling vast te stellen zonder over de stagebeoordelingen te beschikken. Het is de keuze van appellant geweest om de stagebeoordelingen niet in te leveren, terwijl verweerder daar herhaaldelijk om had verzocht.

Nu ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Gelet op het bepaalde in artikel 7:28, tweede lid, van de Awb bestaat voor vergoeding van de kosten die appellant in verband met de behandeling van het administratief beroep redelijkerwijs had moeten maken derhalve geen grond.

Uitspraak
12-031
Blad 9/9

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden, gelet op artikel 7.61, zesde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld op 13 juni 2012 door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. R. Stein, mr. C. de Kruif, B. de Rijk en R.J. de Heer (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, drs. A. van Ingen Scholten.

mr. O. van Loon
voorzitter

drs. A. van Ingen Scholten
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: